

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro farnosti Moravany a Ořechov
Ročník 10 Číslo 55 Červen 2015

SLOVO OTCE MARIUSZE

Stát se „dobrým jak chléb“, „eucharistií“ pro druhé

Milí moji, letošní církevní rok v naší zemi se nese v duchu Národního eucharistického kongresu, který se bude konat v říjnu v Brně. Cílem kongresu je upevnit vědomí významu eucharistie, prohloubit slavení eucharistické liturgie a uvědomit si souvislost eucharistie se životem ve světě.

O významu Eucharistie se mluví poměrně často. Víme, že je to „živý chléb“ a „církev žije z Eucharistie“, jak nám to nejednou připomněl Jan Pavel II. Ne vždy si však uvědomujeme, že jako Ježíšovi učedníci i my sami se máme stát „eucharistií“ pro druhé. Protože žít z Eucharistie neznamena jen přijímat Krista Pána do svého srdce jako pokrm a duchovní posilu na naší cestě za ním, ale stejně tak s pomocí Boží milosti se stávat „druhým Kristem“, být jak on pro druhé. Jako on dát svůj život za bratry. Jinak naše eucharistická zbožnost, nebude o nic větší, než spravedlnost farizeů. Co to znamená v našem běžném životě? V naprosté většině případů ono „dát život“ se jistě nebude uskutečňovat prolitím krve, ale „dáváním sebe“ v mnohých malých skutcích lásky, ve službě druhým. V tom, že se s nimi ztotožníme, budeme sdílet jejich radosti i bolesti, že se budeme učit myslet

jejich hlavou a cítit jejich srdcem. Zkrátka, že se rozhodneme pro pravou lásku, která nehledá sebe, ale chce dobro druhých. O polském světcí bratru Albertu Chmělovském se říkalo, že „je dobrý jak chléb“, protože sloužil chudým a stal se jedním z nich. Oni byli pro něj živou ikonou Krista a on byl pro ně „chlebem“, „eucharistií“.

Prosme Pána, abychom byli skutečnými lidmi eucharistie, „dobří jak chléb“, pro konkrétní bližní. Ať nám Pán k tomu pomáhá!

otec Mariusz

ZE ŽIVOTA SVATÝCH

Sv. Tarsicius

Tarsicius byl vychováván v Římě u svého strýce, který ho vedl k víře, protože o své rodiče přišel. V této době, někdy kolem roku 250, probíhalo kruté pronásledování křesťanů. Tarsicia ale držela nad vodou jeho láska a víra v Ježíše Krista. Ta mu dodávala stále sílu i přes všechno utrpení, vytrvat.

I přes tyto těžké časy se víra stále šířila. Jednou po bohoslužbě, sloužené v katakombách, se jednalo, kdo ponese eucharistii k nemocným a k vězňům, kteří si přáli být Ježíši více nablízku a potřebovali s Ním být ve spojení, aby jim dodal sílu. Tarsicius se sám nabídl, eucharistie pro něj znamenala obrovskou blízkost s Ježíšem a věděl, že i Ježíš si přeje být spojen s trpícími lidmi.

Jeho nenápadnost a statečná láska vedla biskupa k tomu, že souhlasil, učinil ho akolytou a svěřil mu nesení eucharistie.

Cestou však Tarsicius potkal partu výrostků, kteří viděli, že něco schovává pod košilí, vytušili, že je křesťan a začali ho bít a kamenovat. Tarsicius však uchránil své tajemství až do konce. Neporušenou hostii pak našel jiný křesťan, který se skláněl nad jeho mrtvým tělem.

Jiný příběh vypráví, že útočníky zastavil jeden římský voják, který byl křesťanem a Tarsicius mu stihl předat eucharistii, aby dokončil svůj úkol.

Tarsicius byl pohřben v Kalixtových katakombách u Via Appia. Je patronem ministrantů a akolytů. Jeho památka se slaví 15. srpna. */Magda/*

POZNÁVÁME POUTNÍ MÍSTA BRNĚNSKÉ DIECÉZE

Kostel Božího Těla ve Slavonicích

Město Slavonice leží při hranicích s Rakouskem, 13 km jižně od Dačic. Ke

kostelu Božího Těla se dostaneme po zastaveních křížové cesty, která je v posledním úseku doprovázena mohutnými stromy lipové aleje.

Stavba kostela je spojena s vyloupením tehdejšího farního kostela, při kterém byla eucharistie ze svatostánku pohozena do hromady kamení na cestě. Legenda vypráví, že místní pasáček Svátost oltářní našel, sdělil to zbožnému lidu, který ji v průvodu odnesl zpět do farního kostela Nanebevzetí Panny Marie. Netrvalo ale dlouho, a eucharistie se znovu objevila na původním místě. Když se tato situace opakovala vícekrát, rozhodl se moudrý farář s farníky, že na místě nálezu Svátosti oltářní vystaví kostel k počtě Božího Těla a budou v něm odprošovat za urážky a neúctu prokazovanou eucharistii. Kostel byl postaven roku 1280, v průběhu dějin byl několikrát rozšiřován a stal se významným centrem eucharistické úcty. Po druhé světové válce došlo k vystěhování většiny původních obyvatel Slavonic a o několik let později byla farnost na dlouhá léta uzavřena do pohraničního pásma. Poutní kostel Božího Těla však nezakl. V roce 2004/2005, kdy byl v církvi slaven Rok eucharistie, zavítaly na toto místo tisíce poutníků. V letošním roce, kdy se připravujeme na Národní eucharistický kongres, se koná 6. června Diecézní pout' do Slavonic. Naše farnosti nabízí možnost společného prožití této poutě.

/Leona/

Farnost Ořechov u Brna a Moravany u Brna vás zve na diecézní

POUŤ DO SLAVONIC

V SOBOTU 6. ČERVNA 2015

PROGRAM:

ODJEZD AUTOBUSU: Syrovice 6:00, Šlapanice 6:30, Moravany 7:00, Nebovidy 7:05, Ořechov 7:15, Prštice 7:25, Silůvky 7:30, Ivančice 7:45.

10:30 MŠE SVATÁ v poutním kostele Božího Těla – celebruje brněnský biskup Vojtěch Cikrle

Po mši sv. **EUCHARISTICKÝ PRŮVOD** do farního kostela Nanebevzetí Panny Marie, závěrečné **POŽEHNÁNÍ**.

14.00 koncert Musica animata z Třebíče: Jiří Pavlica – Missa brevis

16:00 SPOLEČNÝ ODJEZD ze Slavonic

Cena za autobus 250 Kč za osobu. Na pouť se můžete hlásit u svých duchovních správců nebo u pí. Lady Badinové (775 696 694).

MYŠLENKA

„Eucharistie je nejvhodnějším okamžikem setkat se in persona s Ježíšem Kristem, rozmlouvat s Ním, naslouchat Mu. Trvalá Pánova eucharistická přítomnost je výrazem Jeho touhy prokazovat lidem vykupující lásku: Neboť On všechno snáší a všechno chce snést, jen aby našel duši, která Ho s láskou přijímá a v sobě chová, tak je vaše duše Jeho“

/sv. Terezie z Avily, Cesta 35,2/

LITURGIE A MODLITBA

Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova - 12. června

Víme, že první pátky v měsíci jsou zasvěceny Nejsvětějšímu Srdci Pána Ježíše. Ale víme proč?

V druhé polovině XVII. století se Pán Ježíš zjevil francouzské mystičce Markétě Marii Alacoque a předal jí poselství, které v našem životě víry může mnohé změnit. Této světici, sestře kláštera Navštívení v Paray-le-Monial, Ježíš ukázal své srdce a řekl: „*Toto je srdce, které tak milovalo lidi, že jim dalo vše, co mělo.*“ Zároveň jí ale tlumočil svou stížnost - stěžoval si na nevděk lidí, kteří na Jeho nekonečnou lásku odpovídají chladem a nezájmem nebo dokonce neúctou.

Jinak řečeno - je mnoho lidí, kteří, přestože mají víru, nechápou význam Kristovy lásky. Nechápu, že sám lidský život není nic jiného než láska.

Nechápou zvláště to, že Kristova přítomnost v Nejsvětější Svátosti je vrcholem lásky, a že na světě není nic důležitějšího než milovat Ježíše v Eucharistii, přijímat Ho a uctívat.

Během zjevení se pak Kristus obrací na Markétu s otázkou: „*Chceš alespoň ty patřit mezi mé přátele, chceš mi udělat radost a dát mi náhradou za nevděk lidí své přátelství?*“ Poselství, které se šíří z Paray-le-Monial, je tedy výzvou k přátelství s Bohem, k přátelství s Kristem. Kristus se stal člověkem - a lidé potřebují lásku a přátelství druhých lidí. I On přijal skutečnost, že bude potřebovat své přátele. V Getsemanské zahradě názorně vidíme, že Mu Jeho přátele nebyli takovou oporou, jakou by právě v té chvíli potřeboval.

Tak jako kdysi oslovil Markétu Marii, ptá se nás všech, jestli stojíme o Jeho přátelství. Je to naléhavá výzva zaznívající z Paray-le-Monial. Chceme i my být Kristovými přáteli?

Během setkání Pán Ježíš předal sestře Markétě Marii sliby nasměřované ke ctitelům Jeho Srdce. Byly popsány v dopisech. Už po její smrti rozptýlené informace byly sebrány a sestaveny ve známých 12 slibů:

- < Budu je těšit ve všech jejich útrapách a protivenstvích.
- < Budu žehnat všem jejich pracím a podnikům.
- < Dám jim všechny milosti potřebné jejich stavu.

◀ Budu jejich bezpečným útočištěm v životě, ale zvláště v hodině smrti.

◀ Hříšníci naleznou v mém Srdci pramen a nekonečné moře milosrdenství.

◀ Duše vlažné se stanou horlivými.

◀ Horliví se brzy povznesou k velké dokonalosti.

◀ Kněžím dám milost, že přivedou k pokání i nejzatvrzelejší hříšníky.

◀ Rodinám, v nichž se bude mé Srdce uctívat, dám pokoj a mír.

◀ Budu žehnat domům, v nichž bude vystaven a ctěn obraz mého Srdce.

◀ Jména těch, kteří tuto úctu rozšiřují, budou navždy v mém Srdci.

◀ Těm, kteří po devět měsíců každý první pátek půjdou k Svatému Přijímání, dám milost, že vytrvají v kajícínosti až do konce a nezemřou ve stavu nemilosti. Mé Srdce jim bude bezpečným útočištěm.

Zaslíbení, především poslední z nich, nelze chápat jako pověru či jako laciný recept, jak „spolehlivě dosáhnout nebe“.

Máme je chápat a vykládat na základě Písma svatého a učení církve. Zaslíbení jsou součástí božské pedagogiky: Ježíš chce tímto způsobem k sobě přitahovat lidská srdce. To, co Pán žádá, je naše láska, celý náš život, naše předsevzetí k hlubokému křesťanskému životu.

/Leona/

Modlitba k zasvěcení Srdci Ježíšovu

Ježíši, Vykupiteli lidského pokolení, shlédni na nás, pokorně klečící před tvým oltářem: Jsme tvoji a tvoji chceme i zůstat. Abychom se s tebou

ještě vroucněji mohli spojit, proto se dnes každý z nás dobrovolně zasvěcuje tvému Srdci. Mnozí lidé tě dosud nepoznali, mnozí tvými příkázáními pohrdli a odmítli tě; smiluj se nad nimi, dobrotivý Ježíši, a přitáhni je všechny na své svaté Srdce. Bud', Pane, králem nejen svých věrných, kteří tě nikdy neopustili, ale i marnotratných synů, aby se vrátili brzo do otcovského domu a nezhylnuli hladem a bídou. Bud', Pane, králem i těch, které od tebe oddělily mylné názory a rozkol; povolej je k bezpečí pravdy a k jednotě víry, aby byl jeden ovčinec a jeden pastýř. Daruj své církvi pokoj a svobodu, propůjč všem národům mír a jistotu. Ať ze všech končin země zaznívá jeden hlas: Sláva božskému Srdci, které nám přineslo spásu. Jemu bud' čest a chvála navěky. Amen.

/Kancionál č. 066, autor papež Lev XIII./

CHYSTÁME SE NA NÁRODNÍ EUCHARISTICKÝ KONGRES

Téma č. 6 - „Slavení Eucharistie“
(připravila olomoucká arcidiecéze)

Druhý vatikánský sněm znovu zdůraznil - v konstituci o posvátné bohoslužbě -, že Pán je se svou církví (adest Ecclesiae, č. 7) především při liturgickém slavení (actio liturgica, ibidem). Jedinečným způsobem to však platí o eucharistii. Vše, co utváří mešní obřad, není jen předústojným hávem

svátosti oltární; není pouhou didakticky promyšlenou přípravou na plodné svaté přijímání. S Kristem se vpravdě setkáváme při slavení. Mše svatá, obrazně řečeno, je zasnubní hostinou, během níž ženich Kristus předává jako zádavek vzácný prsten: Vytepal jej na kovadlině kříže a věnoval církvi - své nevěstě. [Šperk zavnutý do tří kroužků, na kterých spočívá pečetní prsten o dvou drahokamech: hlásání Božího slova a eucharistická modlitba. První z nich je napojen na klenot pomocí Vyznání víry, druhý zase modlitbou Otče náš. Tři závitky představují introit (vstupní obřady), offertorium (obětování neboli příprava obětních darů) a obřady svatého přijímání.] Mše, to jest snoubencovo objetí, píseň zamilované milému i prsten coby pečeť lásky, mystických svatebních hodů.

Slavení mše svaté jako úkon Krista a hierarchicky uspořádaného lidu Božího je středem veškerého křesťanského života jak pro církev všeobecnou a místní, tak pro jednotlivé věřící. V ní je totiž vrchol činnosti, kterou Bůh v Kristu posvěcuje svět; ona je vrcholem bohoocty, kterou lidé prokazují Otci, klaníce se mu skrze Krista, Božího Syna. Nad to se v ní během roku připomínají tajemství vykoupení tak, že se do jisté míry zpřítomňují. Ostatní posvátné úkony a všechny skutky křesťanského života s ní souvisejí, z ní vyplývají a k ní směřují. Velmi proto záleží na tom, aby slavení mše neboli Večeře Páně bylo

uspořádáno tak, aby přísluhující i věřící, mající na něm účast, každý podle svého postavení, z něho plně čerpali ty plody, pro jejichž získání Kristus Pán ustanovil eucharistickou obět' svého těla a své krve a svěřil ji jako památku svého utrpení a vzkříšení milované Snoubence církvi.

Svatý Jan uvádí zprávu z večeřadla slovy: „Ježíš věděl, že přišla jeho hodina,... a těm, které miloval, projevil svou lásku až do krajnosti.“ (J 13,1) Vzal chléb, vzal kalich s vínem, řekl známá slova končící odkazem: „To konejte na mou památku.“

Každá hodina, kdy slavíme eucharistii, nás s Ježíšem sblížuje a sjednocuje. Je to chvíle, kdy se čas našeho života, naší „dočasnosti“ přímo dotkne věčnosti. Nebe se dotkne země, a to přímo ve tvém srdci. Když se na zemi potkají přátelé, mají radost, kterou vyjádří podáním ruky nebo objetím.

Zde jde o mnohem víc. Ježíš touží nejen po letmém povrchovém doteku, On touží proniknout až k samému jádru bytí, až na dřeň našeho života, aby naše křehké a poraněné lidství naplnil sebou samým, vlastním dokonale milujícím a uzdravujícím životem. To je vlastností lásky, darovat se bez výhrad. Celé společenství věřících se má stát jedním Tělem, Kristovým Tělem.

Ježíši, klaníme se ti! Děkujeme ti za tvoji pokoru a lásku, se kterou jsi zde v této chvíli přítomný pro každého z nás. Pomoz nám, abychom do tohoto setkání

s tebou vstoupili s vírou a s otevřeným srdcem. Ježíši, děkujeme ti, že ses pro nás stal chlebem, abys sytil náš hlad po pravém životě, lásce a štěstí. Děkujeme ti, že se nám zcela vydáváš v eucharistii, že spojuješ svůj život s naším životem.

/Lada/

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

První svaté přijímání 31.5.2015

V neděli na slavnost Nejsvětější Trojice přijalo 10 dětí z našich farností poprvé Pána Ježíše. Na první svaté přijímání se od minulého roku připravovali z Ořechova Markéta Poledňová, Jan Kafřda, Igor Lhotecký, Judita Floriánová, Adam Smejkal, Matyáš Pár a Matěj Kiš. Z Moravan Tomáš Horák. Ze Silůvek Alžběta Varechová a Mariana Kissová.

Markétka

Bětuška

Honzík

Igor

Juditka

Marianka

Adam

Matyáš

Matěj

Tomáš

Hody v Tikovicích se vydařily

Poutní mši sv. vyvrcholily tikovické hody. Slavnostní mši sloužil brněnský děkan Mons. Václav Slouk. Hodový den v naší obci byl bohatý na události. Oslava 70. výročí osvobození Ořechova byla složená z dopolední vzpomínky na vojenském hřbitově a odpoledních ukázek z bitvy o Ořechov. Veřejnost dostala příležitost k prohlídce dokončovaného bytového domu na Syrovické ulici. Potřetí se konaly v den svátku sv. Jiřího obnovené hody v restauraci Trio. Každý si mohl vybrat

PEREGRÍNEK

akci dle svého zájmu. Ve svém kázání Mons. Slouk, správce kostela u sv. Jakuba v Brně, přiznal, že byl zvědavý, kolik lidí si vybere z bohaté nabídky právě poutní mši. Byl příjemně překvapen množstvím lidí, pro které slavit hody znamenalo přijít na mši sv. do kostela zasvěceného sv. Jiřímu. Byly obavy, zda hodová dechovka nebude rušit hodovou mši. Nerušila. Možná proto, že účastníci obou akcí se radovali. V kostele z přítomnosti našeho Pána, v hospodě z jídla a pití. Kostelní varhany a hodová dechovka stoupaly spolu k nebi jako dík Pánu Bohu za dary, které z Jeho rukou dostáváme.

Dostatek jídla a pití, mír, to jsou dary, za které se modlí třeba na Ukrajině, nemluvě o vzdálené Africe. Je potřebné a sluší se děkovat za štěstí žít v naší obci, v naší zemi. Ať žijí hody, díky všem, kteří se podíleli na jejich organizaci a zajištění.

/Ivan Macíček/

Naše putování ke sv. Peregrinovi

Květen patří k nejkrásnějším měsícům v roce. Máj je jaro duší. Je to měsíc,

kdy zástupy poutníků směřují do mariánských svatyní, zdobí oltáře v kapličkách, krásí Boží muky a kříže v rozkvetlé přírodě a konají pobožnosti. Stejně tak ale věřící putují k posvátným místům, aby uctili světce jejich srdci nejmilejšímu. Proto se v pátek 8. května vydalo procesím z Ořechova u Brna velké množství poutníků ke kapličce v akátovém lese, která je zasvěcena sv. Peregrinovi, patronu nemocných rakovinou a při bolestech nohou a dále patronu rodiček a šestinedělek. Svatý Peregrin je světec z řádu servitů (Služebníků Panny Marie), a tudíž i našim srdcím blízký. Jako členové společenství, které sdílí servitské charisma, jsme se připojili k průvodu poutníků. Poutní cesta lemovaná alejí nově vysázených stromů nás přivedla k překrásně vyzdobené kapli. Při slavení mše svaté byl slyšet nádherný zpěv lesního ptactva, slunce ozářilo oltář a zpěv poutníků vycházející přímo ze srdce umocňoval posvátnou atmosféru.

I po skončení mše svaté se lidé družili v přátelském rozhovoru nebo poklekali před obraz se světcem, na jehož přímluvu došlo k mnohým uzdravením. Měli jsme radost, že farní společenství sv. Peregrina pečuje nejen o kapli a staletou poutní tradici, ale že také udržuje zahradu Panny Marie Bolestné při kostele Všech svatých, kterou založil pan farář Bohuslav Bláha, aby zde mohli věřící rozjímat sedm bolestí Matky Boží i utrpení ve světě, který nás obklopuje. Se všemi, kteří přijali spiritualitu servitského řádu, se znovu těšíme na setkání příští rok u kapličky sv. Peregrina i na setkání servitské rodiny 19. září ve Vranově nad Dyjí, které se koná každoročně u příležitosti svátku Panny Marie Bolestné a Mezinárodního dne míru.

/ Ing. Eva Balíková za Institut pro křesťanskou kulturu Nové Syrovice /

Pout' do Žarošic

Ve středu, 13. května 2015, vykonali farníci z Ořechova, Tikovic, Silůvek, Prštic, Nebovid a Moravan tradiční večerní pout' do Žarošic. Poutníky doprovázel otec Mariusz. Odjížděli jsme kolem 17 hodiny pohodlným autobusem pana Nevěděla. Cesta trvala zhruba hodinu, kterou otec Mariusz využil k navození duchovní nálady. Na místo jsme přijeli poměrně brzy, a tudíž jsme měli možnost prohlédnout si celý poutní areál, nakoupit růžence, křížky a jiné předměty (které byly po mši

posvěceny), oplatky, sladkosti a zejména náboženské knihy, kterých tam byl opravdu velký výběr.

Poutní kostel zasvěcený sv. Anně je nádherný a bohatě zdobený. Na hlavním oltáři vévodí Milostná socha Matky Boží s Jezulátkem, ozdobená slováckými výšivkami. V r. 1995 byly sošky Matka Boží s Ježíškem nově korunovány. Sv.otec Jan Pavel II.nové gotické korunky posvětil na Svatém Kopečku , a poté sošky korunoval. Množství soch se nachází nejen v kostele, ale i kolem kostela a v ambitu na nádvoří, kde je mozaiková Křížová cesta. V 18,30 začala modlitba růžence a byla příležitost ke sv.zpovědi. Mše svatá začala v 19 hodin na zcela zaplněném nádvoří. K oltáři byla přinesena žarošská Madona krojovanou skupinou. Mši hudebně doprovázela slovácká kapela. Poutníky přivítal místní farář P. Josef Pohanka. Hlavním celebrantem byl opat Marian Rudolf Kosík OPraem, který měl poutavé kázání. K našemu překvapení při mši celebrouval i náš otec Mariusz. Bylo milé a příjemné vidět ho u oltáře a slyšet jeho hlas na tomto osobitém místě. Eucharistii podávalo mnoho dalších přítomných kněží. Světelný průvod se z bezpečnostních důvodů nekoná jako dříve přes obec, ale pouze z nádvoří do kostela. Zde závěrem proběhla působivá korunovační pobožnost, s přímluvami a jmenovitými prosbami za různé stavy, povolání, rodiny, studenty atd.

Domů jsme se vrátili po 22. hodině, pokojně, duchovně posílněni. Pout' do Žarošic není náročná, o to více působivá. Koná se pravidelně, každý měsíc od května do října, vždy třináctého, (na paměť Fatimského zjevení), ať je pátek nebo svátek. Kdo ještě nezná Žarošice, toto malebné poutní místo, neměl by váhat a příště se farní poutě zúčastnit. Závěrem chci poděkovat paní Ladě Badinové za pečlivé zajištění poutě. Zprostředkovala nám tak krásný prožitek a duchovní obohacení.

/Ludmila Krečmerová/

Diecézní pout' ministrantů na Vranov

V sobotu 23. května se konala na Vranově u Brna diecézní pout' ministrantů. Z naší farnosti jelo 10 ministrantů. Vyjeli jsme ráno v sedm hodin, abychom v devět byli v Lelekovicích v kostele sv. Filipa a Jakuba. Odtud jsme společně s ostatními ministranty z modřického děkanátu vyrazili na Vranov. Po cestě byly zastávky, na kterých ministranti řešili různé úkoly. Nejdříve si v testu ověřili, zda znají mši a vše kolem ní, poté v bibli vyhledávali citáty a nakonec skládali jednotlivé části mše, jak jdou chronologicky za sebou. Po příchodu na Vranov jsme dostali klobásky s chlebem a teplý čaj. Když jsme si trochu odpočinuli, přesunuli jsme se do kostela, kde byl doprovodný program a v 15:00 slavnostní mše svatá, kterou sloužil o. Roman Kubín. Výlet se myslím vydařil,

moc jsme nezmokli, nevím jak ostatní kluci, ale já byl pořádně unavený.

/Viktor Steingart/

Víkend rodin v Osově Bítýšce 1.-3.5.

... se opět vydařil ☺

ČTENÁŘSKÉ OKÉNKO

Papež František - Milosrdenství

Vydalo nakladatelství Paulínky (2015)

Kniha obsahuje 14 promluv Svatého otce, v nichž povzbuzuje věřící jako dobrý pastýř, aby nechali vstoupit do svého života Boží milosrdenství, sílu k novému životu, sílu k odpuštění, sílu k přijetí sebe samých i druhých, sílu k proměně svého života i světa podle evangelia.

Tato kniha může být jednou z možností osobní přípravy na nastávající Svatý rok Božího milosrdenství, který papež František vyhlásil před Velikonocemi tohoto roku. Bude zahájen letos na slavnost Neposkvrněného Početí (8. prosince) a potrvá do slavnosti Krista Krále 20. listopadu 2016.

Ukázka z promluvy Eucharistie a milosrdenství

(Katecheze při generální audienci, 12. února 2014)

Jak prožíváme eucharistii? Když jdeme v neděli na mši, jak ji prožíváme? Je to jen slavnostní chvíle, ustálená tradice, příležitost k setkání nebo k pocitu uspokojení, anebo je něčím víc?

Existují velmi konkrétní signály, jež nám umožní pochopit, jak to všechno prožíváme, jak prožíváme eucharistii. Tyto signály nám napoví, zda prožíváme eucharistii dobře, nebo méně dobře. Prvním ukazatelem je způsob, jakým se díváme na druhé a jak o nich smýšlíme. V eucharistii Kristus vždy nově uskutečňuje sebedarování, které dokonal na kříži. Celý jeho život je činem naprostého sdílení se z lásky. Proto rád pobýval s učedníky a lidmi, které poznal. Pro něho to znamenalo sdílet s nimi jejich tužby, problémy a vše, co hýbalo jejich duší a jejich životem. Když se nyní účastníme mše svaté, setkáváme se s muži a ženami všeho druhu: s mladými, starými, dětmi, chudými, dobře postavenými, místními nebo cizinci, celými rodinami či jednotlivci... Vede mne však eucharistie, kterou slavím, k tomu, abych všechny vnímal jako opravdové bratry a sestry? Roste ve mně schopnost radovat se s radujícími a plakat s plačícími? Vede mne eucharistie k tomu, abych se vydával za chudými, nemocnými a

vytlačeními na okraj? Pomáhá mi rozpoznávat v nich Ježíšovu tvář?

Všichni jdeme na mši, protože máme rádi Ježíše a chceme mít v eucharistii účast na jeho umučení a vzkříšení. Máme však rádi bratry a sestry, jež jsou v nouzi, jak to žádá Ježíš?

/Lada/

OKÉNKO MLÁDEŽE

Víte co je Kefasfest?

◀ Kefasfest je křesťanský festival na nádherném místě bývalého kláštera Rosa coeli v Dolních Kounicích.

◀ Čtvrtý ročník křesťanského festivalu Kefasfest se uskuteční o víkendu od 26. do 28. června 2015.

◀ Kefasfest je prostor pro kvalitní domácí i zahraniční hudbu, divadlo a kulturu.

◀ Festival je místem přátelských setkání, která mu dávají atmosféru rodiny.

◀ Součástí festivalu je také bohatý doprovodný program pro všechny věkové kategorie.

◀ Podpořit Kefasfest můžete i modlitbou za celý festival, všechny pořadatele a účastníky.

◀ Pozvěte také své nevěřící, hledající přátele, při společné účasti min. 10 osob lze zajistit slevu při vstupu - informace Radek Steingart (radek@steingart.cz)

Program na www.kefasfest.cz

CO NÁS ČEKÁ

• v neděli 31. 5. od 14:00 **Dětský den v Moravanech**

• v sobotu 6. 6. **autobusová pout' do Slavonic** - program pouti na straně 3

• v neděli 7.6. **Slavnost Božího Těla - mše sv. s eucharistickým průvodem v 10:30** v kostele Všech sv. v Ořechově. Z toho důvodu bude mše sv. v Moravanech sloužena již v 9:00.

• na neděli 7. 6. je vyhlášena **sbírka na Národní eucharistický kongres**, který se uskuteční v říjnu 2015 v Brně

• v pátek 12.6 je **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**. Mše sv. tento den bude sloužena v **17:45** v kostele Všech sv. v Ořechově a v **19:00** v kostele sv. Václava v Moravanech.

• v neděli 21.6. od 15:30 **Farní den** na zahradě za tikovickou farou

• v neděli 21.6. bude **sbírka na bohoslovce**. V naší diecézi se kněžské svěcení z rukou o. biskupa Vojtěcha uskuteční v sobotu 27.6. v 9 hodin v katedrále v Brně na Petrově.

• pozor změna termínu! **Pěší pout' mužů do Slavonic 24.-28.6.** - začátek

pouti ve středu odpoledne, v neděli návrat auty. Bližší informace u p. Jiřího Šímy z Nebovid.

• **v neděli na Slavnost sv. Cyrila a Metoděje 5. července** bude sloužena **poutní mše sv. v 8:30 u kapličky sv. Cyrila a Metoděje v Ořechovičkách**, namísto nedělní farní mše v 9 hodin v kostele. Za nepříznivého počasí bude mše sloužena v kostele Všech svatých.

SVATBY V ČERVNU A ČERVENCI

• 6.6. v 11:30 v kostele sv. Jiří *Michaela Pešková a Roman Odražil*, bytem Brno

• 13.6. v 11:00 v kostele Všech svatých *Stanislava Hrabcová a náš milý varhaník Jiří Tůma*, bytem Prštice

• 27.6. ve 12.00 v kostele Všech svatých *Veronika Kobzová a Aleš Trenz*, bytem Brno

• 18.7. v 11:00 v kostele Všech svatých *Jana Pavlíčková a David Makar*

Blahopřejeme!

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, Magda Šimová, P. Mariusz Sierpniak. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@atlas.cz. Telefon: 777 674 936